

פתרון של גן-ילדים

את הבדיחה המוצלחת ביותר על פירוק הקואליציה הממשלתית סיפר השבוע רב זקין, דובר מפ"ם: "אשתו של יהודי אחד נטתה למות. הומינה את בעלה לשבת לצד זה ואמרה לו: יש לי בקשה אחת ממך לפני מותי - שבהלוויה שלי תשלם עם אמי ותופיע יחד עם חותנתך. השיב בעל: טוב, אין לי ברירה, אני מוכרח לעשות כבקשתך, אבל אני רוצה להגיד לך שהנאה כבר לא תהיה לי מההלוויה הזו." שילב זקין את הנמשל למשל: "מפא"י הלכה אמי גם להלוויה הקואליציה, אבל הנאה מזה לא נתנו לה". . . . בשיבה האחרונה של הממשלה, בה ישב עדיין ראש הממשלה דויד בן-גוריון. עב שרי השמאל, שר כבר מצב של ברוגו. ביגיי סירב לדבר אל שרי אחדות העבודה ומפ"ם. אולם כשבכל זאת היה צריך לומר להם משהו נמצא הפתרון. היה זה אותו הפתרון בו מדברים ילדים בגן כשהם ברוגו זה עם זה. שר המשפטים פנחס רוזן, היה כאילו המתוך והשרים שהיו ברוגו ביניהם פנו אליו. . . . אחרי הסערה בכנסת התפרסמה בעתונות תמונתה של פולה בן-גוריון, כשהיא לוחצת את ידו של שר-הפנים ישראל בריינהוף. מתחת התמונה התנוססה הכותרת: למרות המשבר הממשלתי מתנהלת שיחה בין השניים ברוח טובה. מה מהותה של רוח טובה זו, בה נוהלת השיחה, ניתן היה ללמוד מעדותו של אדם שהאזין לה. סיפר הוא: פולה אמרה לברייהוף: "בן-גוריון גדול מכל השרים בממשלה, אפילו יותר גדול ממך." בר יהודה ניסה להתחמק: "אולי... אולם פולה לא הניחה לו: "הרי כולכם יודעים שבן-גוריון הוא האדם הגדול ביותר בעולם היהודי". . . במסיבת העתונאים שערך שגרירה החדש של ארצות הברית בישראל, אונג'ן ריד, מיד עם נחיתתו בלוד, התנהלו חילופי-הדברים באנגלית, ברוח טובה אמיתית. לפתע הפתיע אחד הנוכחים את ריד. היה זה כתב הניו יורק פוסט, פול כהן, שפנה אל ריד בעברית: "האם מותר לשאול אותך שאלות בעברית?" ריד לא נבון, התגבר על הפתע, הפתיע את הכתב בהשיבו בעברית: "כן, אתה יכול לשאול בעברית, אבל אינני מדבר עוד כל כך טוב." אף על פי כן קיבל ריד אומץ, ולא פסק מאז להשמיע משפטים עבריים, עד שאשתו היפהפיה מרים לואיז ריד, הזהירה אותו, לפני נאומו הפומבי בעצרת שנערכה בשבת בבית-ציוני אמריקה, לבל ידבר עברית. אולם ריד פתח את נאומו במלה עברית אחת: "חברים!". . . הסדר נגים בעצרת זו היו מאינו סיבה שהיא ממורמרים מאוד. כאשר הופיעה כפתח תיבת רת אנגליה, וביקשה מהם להיכנס, למרות שלא היה בידה כרטיס כניסה, הם דחפוה החוצה. "אבל אני דודתו של אבא אבן!" הסבירה התירת. הדבר לא עזר לה. גם כשניסה דוד ישראל של אבא אבן, שאם אף הוא בעצרת, לשכנע מבפנים את הסדר נגים כי האשה היא דודתו של אבן, צעק הסדרן: "דודה, שמונה, לא דודה, לא מעניין אותי. בלי כרטיס לא נכנסים." רק בהתערבותו של אבן עצמו הוכנסה הדודה.

מגן מפני עקיצות יתושים

מריחה אחת עם מקלון שנקס, מנטיחה מנוחת לילה של היום תקני עוד היום בבית - מרקחת או פרפורמיה "שנקס".

מחיר המקלון 1.250 ל"י המפיצים היחידים: חב' נורית בע"מ

החברה הישראלית לפולקלור ואתנולוגיה "ידע עם" תל-אביב, רח' נחמני 39, ת.ד. 314 טיפקד הפולקלוריסטים בארץ

החידה המארגנת את הכנס העולמי הראשון של חוקרי הפולקלור היהודי, שיערך בתל-אביב, בימים 1-5 בספטמבר, פונה אל כל חובבי הפולקלור היהודי, חוקריו ואספניו. להי רשם מיד במשרד החברה "ידע עם" (נחמני 39, תל-אביב) בי שעות הבוקר - בין 8-12, כדי לקבל הזמנות וכרטיסי משתתפים בכנס ובפתיחה החגיגית שתתקיים בהיכל התרבות. אפשר גם לפנות בכתב: ידע עם, ת.ד. 314, תל-אביב. מוזמנים למיפקד גם בני נוער, תלמידים ובוגרים, שיש להם זיקה לפולקלור היהודי.

דן בן-אמוץ וחיים חפר בפיאסטה תל-אביבית המכטיקאים הפכו לאינדיאנים

של שחקניו. הוא קבע שכל שחקן שיתפרע, ייענש באי קבלת דמי-כיס ליומיים, עבור כל עבירה. שליין הפעיל את השיטה עוד בארץ, העניש את הכדורסלן צבי לובוצקי קי. הסיבה: לובוצקי איחר ברבע שעה לאימון. . . העתונאית עדה הוץ עוסקת בכתיבת תפריטים ומתכונים למאכלים שונים, במדורי הנשים שבעתונות היומית. לפי ני שבע ביקרה עדה בתצוגת מאכלים מביצים שנערכה בימת המחלקה לעופות במשרד החקלאות. עדה התלכדה מאוד, ישרה מיד וכתבה רשימות מלאות שבה למאכלי הביצים. רק אחרי שמסרה את הרשימות לדפוס, גילתה כי קילקלה את קי שלמה מנאי, שלמרות תפקידיו השונים כדובר הוא רואה את עצמו כמשורר, אינו מרוצה כנראה מהתפקידים הממשלתיים שהוענקו לו כדובר יחידת המדליונים וכדובר ועדת הבחירות. הוא שואף להרבה יותר מזה. השבוע הציע טנאי כיצד צריכה המדינה לדאוג למשוררים, במקום הענקת סובסידיות ומשורות-דוברים שונות: "מדוע לא ימונו אנשי הרוח לשמש נספחים לענייני תרבות ליד שגרירויות ישראל בחו"ל?" שאל בראיון שנתן לעתונאי. . . לשי. קיי. אופיה ולרעיתו אוהדה חלוי, ניתנה לאחרונה הזכות לנאום בביתם בניו יורק את יורש העצר החבשי, בנו של גור-אריה יהודה היילה סילאסיה. יורש העצר הוזמן למסיבה שנערכה בבית-השניים, בה נכחו ישראלים רבים. כשהזכיר יורש-העצר את העובדה כי הוא רעב, קיח הנוכחים כי הנה ימונו. הוא את כולם לארוחה דשנה על חשבוננו. תחת זאת ניגש הצעיר המלכותי למקרה בבית הוגו אופיה, הוציא לעצמו ביצים וטיגן חביתה.

על ידי הבמאי רבי-הכשרון, חברנו יוסף מילוא. . . בבוקר הם ולוהט, דימו לנפשמ דיירי אחד הרחובות הצדדיים בתל-אביב, כי מקסיקו השתלטה על ישראל. על המדרכה באותו רחוב, נשענים על אחד מעמודי הבתים, ישבו שני גברים בעלי כובע עים מקסיקנים רחבי שוליים, בתנוחה אפיינית לשעה של סיאסטה. רק מי שהתקרב הצליח לזהות את השניים כצמד הבלתי נפרד, דן בן-אמוץ וחיים חפר, שהצטיידו בתלבושת זאת לפני צאתם לנגב, שם הם מביימים סרט המשחזר את אחד הקרבות של מבצע סיני. אולם כשחזרו השניים שוב לא דמו למקסיקנים אלא לאינדיאנים. שמש הנגב צלחה את שניהם לגמרי, על אף הכובעים רחבי השוליים. . . השחקן הצעיר אריק איינשטיין, איש תיאטרון סמבט' יון, הפך לאחרונה לגבר הנערץ ביותר על בנות הטיפשעושה בישראל. אריק, המזכיר בצורתו החיצונית ובקומתו את אנטוני פר קינס האמריקאי, מקבל יום יום מכתבי מעריצות. השחקן הצעיר החליט לדרוש מהתיאטרון הקצבה מיוחדת לתמונתו, אותה הוא שולח עם חתימתו, למעריצותיו.

***

בהתלהבות קילקול-קובה

לרגל הולדת בנו של שחקן הבימה שמר ליק סגל, הגיש לו הפיליסטונאי אפרים קישון את ספר המערכונים שלו. הוא צירף אליו את ההקדשה הבאה: "לשמוליק שלי, שהוא לי כמו דין לחשבון וכמו דוידגאן לשומכר". . . ברוך שריין, מאמן כדורסלני הפועל תל-אביב, שיצא השבוע למסע משחקים באירופה, מצא שיטת ענשים מקורית כדי למנוע התנהגות פרועה

***

סמבטיון והקומיסאר

ביום ראשון השבוע, ישבו שחקני תיאטרון סמבטיון ליד מקלטי הרדיו שלהם, קיח לשמוע בתכנית לגא כותרת פומונים שנקל ליטו שבועיים קודם לכן עבור התכנית. היו אלה שירים תמימים, כמו שיר האביב, או שיר עיצוין-גבר של נתן אלתרמן, ללא שום רמז פוליטי שהוא. אולם להפתעתם שודרה במקום שיריהם, תכנית של שירים איטלקיים. כאשר פנה במאי התיאטרון גרעין שמר אל עורך התכנית אפרים וייל ושאלו לפשר דחיית השידור, ענה וייל: "אסרו עלי לדבר עמך." שמר פנה מעורך לעורך עד שהגיע לצבי זינדר, מהל קול-ישראל. זינדר, שהפך לאחרונה את קול-ישראל לבטאון הפרטי של מפא"י, ושירי הסאטירה הפוליטית של סמבטיון לא מצאו חן בעיניו, לא הכחיש. "ציויתי לא לשדר שום חומר של סמבטיון. אתם משמיצים". . . מזה זמן רב לא היתה בתיאטרון הקאמרי סערה כזאת כמו השבוע, כאשר נודע לאנשי התיאטרון כי יוסף מילוא, מהלם לשעבר, יביים מחזה בבתי-הספר. הנהלת התיאטרון התכנסה מיד לשיבה דחופה, בה הוחלט לשלוח להביטה את המברק העוקצני בנוסח הבא, בערך: "מברכים אותכם לרגל התחלת העבודה על המחזה טיפורה של הגברת הזקנה, שיביימים

פסוקי השבוע

- ראש הממשלה דוד בן-גוריון: "רק אידיוטים - ואלה יכולים להיות אנשים הגונים אך בעיני מדיניות אינם מבינים - או שרלטנים פוליטיים, והם ישנם בכנסת וגם במקומות אחרים, אינם רואים שזו חבלה במעמדה של ישראל בעולם, אם נהפוך כוח עצום, שמשקלו הפוליטי והכלכלי גדל והולך, לשונא לנו."
- מושה דיין: "צה"ל יישאר נאמן אפילו לממשלה בה יהיה יגאל אלון שר הבטחון."
- מזכיר הממשלה מתריאל כ"ץ: "בישראל קיים חופש עתונות ואם גם לפעמים יש צורך להגבילו במקצת, הרי יש לכך סיבות רציניות, והגבלות אלה אינן מבטלות את טענת, שאף-על-פי-כן חופש העתונות קיים."
- שמעון פרס: "כדאי להשחית את הצורה בה התקבל סגן נשיא ארצות הברית ניקסון בארצות אמריקה הטינית, לצורה בה התקבלה בהן גולדה מאיר, העובדה שגולדה התקבלה בצורה הרבה יותר חמה מעוררת מחשבות."
- יעקוב שמעוני, איש משרד-החוץ ומרצה באוניברסיטה, בתשובה לשאלת סטודנט כיצד הצביעה ישראל באו"ם בסיוסוך ההודי-פורטוגלי, בקשר לעתיד מושבות פורטוגל הנמצאות על אדמת הודו: "איני זוכר, אך מצאנו ודאי דרך להתחמק מכל העניין."
- הזמור אברהם וילקומירסקי: "אני מחבב מאד את אנשי מסי-הכנסה. הם האנשים היחידים שיודעים להעריך אותי."
- פארל אלימה-רוואי, אב בית-המשפט הצבאי המיוחד בבגדאד, בתשובה לשידורי השמצה של רדיו קהיר: "אנתנו לא קופים, אנתנו אריות."